

A l'entrar a la galeria o millor dit, abans d'entrar mirant els aparadors, veiem la temàtica en la que treballa l'artista. Elements compositius tan comuns com palmeres, sofàs, xumberes... formen el seu plantell creatiu. La seva expressivitat no necessita més i amb ells pot crear un món ple de realitats i alhora misteris.

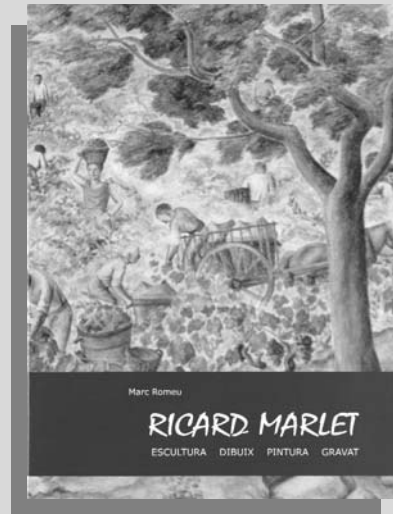
En els quadres dedicats a les xumberes no les podem veure com a element principal i únic. Sí que són les protagonistes com a temàtica, però són les formes que agafa, la multitud de línies ondulants i el creixement horitzontal de la planta que no deixa cap espai buit, ni permet l'entrada a cap altre objecte els elements essencials de les obres.

Les obres en les que les palmeres són les protagonistes es diferencien per les tonalitats en les que estan realitzades i, evidentment, per les composicions en que es mostren. Totes elles tenen en comú la inclusió de palmeres com a element, que a l'igual que les xumberes, creix però aquestes ho fan en vertical. Per tant, la idea de creixement està molt present en la creació de la Sabrina formant part del seu llenguatge expressiu actual.

Totes les obres de l'artista irradien una gran sensibilitat pel món, cal anar a veure palmeres al Carib? No, les tenim a Sabadell mateix però allà on estan creixen de manera diferent. Cal anar a Almeria a veure xumberes? No, les podem descobrir aquí mateix. L'artista ens ensenya a mirar amb atenció, a apreciar el que ens envolta. Comencem amb els elements que ella ens mostra i ho podem ampliar tant com vulguem.

L'art amb la Sabrina compleix una de les seves missions: fer pensar, fer reflexionar. La importància de créixer contínuament, la importància de saber mirar. Tot això acompanyat per una sensibilitat cap als colors i un risc continu en la utilització de colors càlids.

Seguirem de prop l'evolució de la Sabrina Sampere com a artista contemporània amb un llenguatge càlid, expressiu i que convida a reflexionar a la vegada que a gaudir d'unes bones composicions artístiques.

Ricard Marlet i Saret (Sabadell, 1896 – Matadepera, 1996), pintor, gravador i escultor, està considerat com un dels més importants xilògrafs del noucentisme.

Col·laborà en els famosos *Almanacs de les Arts* dels anys 1924 i 1925, il·lustrà goigs i llibres i, fins i tot, dissenyà el paper moneda de l'Ajuntament de Sabadell, l'any 1937, en plena guerra civil.

Ara el seu gendre, Marc Romeu i Griera, acaba de publicar un exhaustiu recull de la seva obra, prèviament classificada i precedida d'un pròleg de l'historiador de l'art Francesc Fontbona. Es tracta d'un volum de més de quatre-centes pàgines, amb reproduccions en blanc i negre i a tot color, no només de l'obra de gravador, sinó també dels dibuixos, pintures i escultures.

Més informació a marc_rom@hotmail.com